

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
böjti-húsvéti körlevele

rendkívüli digitális különszám
2020. április

Zsoltározás a karanténból

*Hallgasd meg, URam, imádságomat, jusson hozzád kiáltásom!
Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék, én pedig elszáradok, mint a fű.
De te, URam, örökre megmaradsz, nemzedékről nemzedékre emlegetnek.
(Zsolt 102,2.12-13)*

Evangélikus liturgikus istentiszteleti rendünk nagyszombati zsoltárverseit választottam gyülekezeti újságunk rendhagyó számához. Némi magyarázatra szorul ez a döntés, hiszen gyülekezetünkben nincs hagyománya a nagyszombati gyülekezeti alkalomnak. Találkozhatunk virágvasárnapon, nagycsütörtökön, nagypénteken, húsvétvasárnap és húsvéthétfőn. Kivéve ebben az évben. Hiszen most a járványveszély miatt csak virtuálisan vagyunk jelen egymás életében, a közösségben, sőt az egyéb ünnepi szokásainkat is korlátozottan élhetjük csak meg. Mivel fizikailag az otthonunkhoz, legfeljebb a munkahelyünkhöz vagyunk kötve, így tulajdonképpen nem furcsa, hogy nagyszombaton nem mehetünk templomba.

Nagyszombat, nem nagyon ismerjük az ünnep jellegét. Viszont, ha megismerjük, felfedezhetjük, hogy mennyire nagyszombati az ideai húsvéti készülődésünk. Nagyszombat átmenet nagypéntek nyomasztó fájdalomából húsvétvasárnap felszabadító örömhíre felé. Csend van, hallgatunk. De nem azért, mert reménytelen a helyzet. Hanem azért, mert Isten ígéretébe, s az előttünk élők hittapasztalataiba kapaszkodunk.

Nekem már egy ideje kicsit nagyszombati hangulatom van, mert elszomorít a veszteség, de ugyanakkor bízom abban, hogy megérkezik egyszer a felszabadító örömhír. Bízom benne, hogy ez az időszak átmeneti. Amikor ezeket a sorokat írom, már harmadik hete önkéntesen vagyok bezárva szerettemmel, és az olvasókhöz hasonlóan teljesen új kihívások közepette próbálok végiggondolni, hogy mit tehetek azokért, akiktől elszakít ez a karantén. Ami biztos, az az imádság.

Fohászaimat a csendes karanténban pedig így kezdek: *Hallgasd meg, URam, imádságomat, jusson hozzád kiáltásom!*

Karanténban élünk, de nem némaságban és kapcsolatnélküliségben. Nem szeretjük a karantén szót, de már kezdünk hozzászokni a biztos bizonytalansághoz. Furcsa ez, mert eredeti jelentését tekintve egy belátható kényszer: negyven napos várakozási időt jelentett messziről érkezett kereskedőhajóknak a kikötőkben, hogy így megóvják a mellette lévő település lakóit. Mi is otthonainkba húzódunk, hogy megóvjuk egymást. De nem tudjuk meddig tart, és könnyen szétfolyik az idő kezeinkből: *Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék, én pedig elszáradok, mint a fű.*

Sok lehet a kérdés, a félelem bennünk, mint az első húsvét előtt, nagyszombat bizonytalanságában. De ettől még lehet húsvétunk, ha körülményeiben más is lesz, mint az eddigiek. Hiszen tartalmához, üzenetéhez ragaszkodhatunk. Mert a mi reménységünk nem erre a világra szól. Persze ettől még nem törpülnek el a mindennapok nehézségei, de adhatnak egy más látásmódot.

Jézust három napig tartotta fogva a halál, de legyőzte azt. És az Ő szabaddulása a mi szabadulásunk záloga is. Az életünk végső kérdéseire Ő már válaszolt: hogy miért élünk, hová tart a földi életünk és hogyan lehetünk örök közösségben Istennel és benne hívó szereteteinkkel.

Isten ismeri a csendet, velünk van a csendben. De ne maradjunk némák. Évezredek láncolatába állhatunk be, és így láthatatlan közösségbe kerülhetünk vele és egymással is, amíg nem találkozhatunk ismét: *De te, URam, örökre megmaradsz, nemzedékről nemzedékre emlegetnek.*

Grendorf-Balogh Melinda
lelkész

Megyeri Ábel: HÚSVÉTI ZSOLTÁR

Keljetek fel kertek a némaságból,
nőjj fűzfalomb, légy enyhet adó sátor,
fordulj már tavaszba serkenő világ,
hadd csipkedjék zölded sárga kislibák.

Hajnali fényjelek, kószáló illatok,
újtűzű arcok, napként villogjatok.
(Felhők vitorláznak bátor szelekkel,
még sötét éjben ring a húsvét-reggel.)

Nagyheti bánat, tompa némaság,
halld, halld a lélek öröm-kórusát;
a halál lánca szikla-sírba hullt,
nagypéntek gyásza végleg már múlt,

mert a Városban, íme, híre kél,
hogy Jézus megjelent, föltámadott, él!
(Feszés, piros rügyeket csókol a fény
a Golgotán és az Olajfák hegyén.)

Áldásos gyökerekkel Isten ajándékaként

Gyülekezetünk jegyzőjét, *Székács Dórát* minden anyalföldi evangélikus ismeri. Csendes igényessége, visszafogottsága és precizitása megjelenésében éppúgy tükröződik, ahogyan az általa vezetett jegyzőkönyvek kifogástalanságában. *„Nomem est omen”* – tartották a rómaiak, a név előjel, meghatározza viselőjét. Ha valakire igaz ez, akkor Dórára mindenképpen, ajándék ő, Isten ajándéka gyülekezetünkben. Amikor 2010-ben az anyalföldi gyülekezetbe kerültünk, Dóra rögtön szívébe fogadott minket, a szoros munkatársi és hittestvéri kapcsolat azóta is tart. Ez indokolja a tegező formát az interjúbán.

-Az interjú apropója, hogy éppen 60 éve volt a konfirmációd anyalföldi templomunkban, mondhatjuk, hogy azóta vagy a gyülekezet tagja?

-Az anyalföldi gyülekezettel való kapcsolatam még ennél is korábban kezdődött. Visszatekintve konfirmációmra, hat évtized nagyon hosszú idő egy ember életében. Ilyenkor jogosan felvetődik a kérdés, hogyan is indulhat el egy emberpalánta a hitben. Úgy gondolom, nem divatot követve, de mégis evangélikus egyházi kötődésemet a génjeimben hordozom születésemtől kezdve. Visszatekintve anyai és apai ágon is hamisítatlan evangélikus családból származom. Ezt támasztja alá egyfelől, hogy anyai nagyapám lelkész volt, akit sajnos nem ismerhettem már nyiladozó értelemmel. Édesapám, Székács János Orosházán született, ő is hozta a lutheránus elköteleződést.

-Itt rá kell kérdeznem a Székács névre, hiszen, ha ezt a nevet halljuk egyházunkban, mindenkinek Székács József (1809-1876) jut eszébe, aki a pesti evangélikus magyar egyház, a mai Deák téri gyülekezet, első magyar lelkésze volt. Abban az időben még kisebbségben volt az evangélikus magyarság, a nagyobb számú pesti német és szlovák evangélikusok mellett. Székács József országosan ismert igehirdető lett, az „ország papjának” nevezték, és a Bányai Evangélikus Egyházkerület püspökének is megválasztották. Emellett tudományos munkássága miatt – többek között Plutarkhosz műveinek fordítójaként – a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjának is választották. Ez a névegyezés rokonságot is jelent?

-Apuka dédapja és Székács József testvérek voltak. A család számon tartotta Székács püspök emlékét és a rokoni köteleket is. Ez is nagy indítást jelentett nekem és bátyámnak az evangélikus egyházi szolgálat felé.

-Bátyád Székács László gyülekezetünk évtizedeken át hűséges kántora, presbitere, számvevőszéki tagja és elnöke is volt. Emlékét szeretettel őrizzük. De térjünk vissza a te indulásodra.

-Ezzel a háttérrel születtem meg Mosonmagyaróváron. Édesapám hivatása miatt költöztünk fel 1951-ben Budapestre, akkor még nem tudhattam, hogy viszonylag védett helyzetben voltunk. Édesanyánk bátyámmal együtt kézen fogott minket, és információ hiányában a Pozsonyi úti református templomban fogadtak, az idő múlásával kerültünk az akkor még Fóti úti, ma már Kassák Lajos utcai Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközségbe. Lassan, de biztosan beépültünk a gyülekezet életébe. Rendszeresen részt vettem a gyermek-bibliakörben, majd hittanórákra jártam, míg eljutottam a konfirmációra való felkészítéshez. Néhai *Gádor András* lelkész konfirmált. Azzal tisztában voltam, hogy más az élet a templomban és más az iskolapadban. Traumát nem okozott, de visszagondolva a hátrányok jelen voltak. A dolgozós hétköznapiakban mindenért nagyon meg kellett dolgozni.

-Úgy tudom, a gyülekezeti szolgálat, a presbiteri tisztség sem veled és testvéreddel, Lacival kezdődött.

-Igen, Édesapám is presbitere volt a gyülekezetnek és a konfirmációk megörökítője. Bátyám közel negyven éven át szolgálta Istent kántorként orgonajátékával hűségesen.

-Te hogyan kerültél a presbitériumba?

-Az idő múlásával, a nyolcvanas években, *prof. dr. Reuss András* lelkészünk szólított meg, hogy szívesen látnának a presbiterek soraiban, én ezt örömmel elfogadtam. Később *ifj. Kendeh György* szolgálata alatt vettem át *id. Berkesi Sándortól* a jegyzőkönyv vezetését, aki hűséges építő tagja volt mindenkor gyülekezetünknek, a feladat számomra megtisztelő volt. Később több cikluson keresztül kaptam bizalmat a presbitérium, a gyülekezet, és a lelkészeim részéről, ezt a megbízatást ma is végzem. Emellett lettem még a Számvevőszék tagja, ellenőre, vigyázva a pénzügyi fejelemtre és segítve a többiek munkáját is.

-Manapság keserű iróniával azt szokás mondani, hogy a fiatalok „kikonfirmálnak” a gyülekezetből, a te több, mint hat évtizedes jelenléted ritka kivételnek mondható. Mit mondanál a következő nemzedéknek?

-Az, hogy a mostani fiataloknak mit lehetne mondani, nem könnyű. A családi háttér a legfontosabb, amit kapunk a szüleinktől és majd tudunk tovább adni, hogy a környezet negatív hatása ne tudjon megfertőzni, befolyásolni.

-Köszönöm, hogy megosztottad velünk életednek ezeket az epizódjait. A múlt után, kérlek, még mesélj a terveidről.

-A jövőm a jelenem. Amíg tudom Istent szolgálni hasznosan, örömmel teszem. Mindennap szükségem van az Ő kegyelmére és irgalmára. Konfirmációi igémmel zárom, amely hatvan éve kíséri életemet, minden istentiszteleten elhangzik, hiszen az ároni áldás szavai: **„Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!”** (4Móz 6,24)

Grendorf Péter

Időközi tisztújítás gyülekezetünkben

Tiszteletbeli presbiterekkel beszélgetve

Évtizedes aktív gyülekezeti szolgálatból léptek vissza ketten, akiknek a gyülekezet közgyűlése azzal fejezte ki köszönetét, hogy tiszteletbeli presbiterekkel választotta őket. Mindketten, Kovács Levente is, Gaál Jánosné Gyöngyi is az 1989-es rendszerváltozás utáni évtizedek számos gondja és reményteli hajnalhasadása közepette álltak helyt Isten angyalföldi egyházában.

Már születésekor kerületi lakos lett **Kovács Levente**, aki csaknem egyidős templomunkkal. Mindmáig hálával gondol vissza az 1945 utáni gyülekezeti életre és gyermek-bibliaköri vezetőire, *Letenyei Máriára* és *Sebestyén Adélra*, akik a gyülekezet szerveződésétől kezdve a kilencvenes évekig hűséges munkásokként szolgáltak közöttünk. Kovács Levente az egyházi élet 50-es évekbeli hullámszámai, aztán felnőve lakásváltoztatás miatt nem élt megszakítás nélkül gyülekezetünkben, később pár évig Olaszországban is dolgozott, de mindig visszajárt, visszatért ide; a kezdetektől minden lelkészt ismert, és végül presbiteri és felügyelői és másodfelügyelői tisztséget is vállalt több cikluson keresztül. Szolgálatára jellemző volt, hogy mindenki ismerte, és ő is igyekezett mindenkit ismerni.

Felügyelővé választását nagy megtiszteltetésnek tekintette, hiszen szolgálatot vállalva tudós nagyapja, az egyháztörténész, énekköltő és –fordító *Kovács Sándor* püspök – akinek énekeit ma is szívesen énekeljük – nyomdokába is lépett. Nyugodt hang, megfontolt érvelés és a másik ember megbecsülése jellemezte Kovács Levente szolgálatát, amelyre ő maga önkritikusan tekint vissza. Egyrészt az egykori megválasztásával kifejeződő bizalomban ma már egyre inkább a szolgálatot látja, nem a rangot, és úgy véli, hogy amiben más véleménye volt, azért határozottabban kellett volna kiállnia.

Már javában Angyalföldön lakott és dolgozott **Gaál Jánosné Gyöngyi**, de a Vas megyei Csönge gyülekezetéhez és templomához továbbra is hűségesen ragaszkodott. Az angyalföldi gyülekezet életébe akkor kapcsolódott be, amikor a családi kötődés a szülőfaluhoz megszűnt. Gyermekai barátokra letek a gyülekezetben, ő maga pedig nemcsak a gyülekezet aktív tagja, de tanárként budapesti evangélikus kollégiumok vezetője is lett. Felügyelővé *ifj. Kendeh György* lelkész aktív szolgálata idején választották. A szociális érzékenységről, segítőkészségről ismert lelkész nem véletlenül kapott megbízást, hogy egyházunk szeretetintézményeinek országos vezetője legyen. Felügyelőként így a gyülekezet adminisztratív és gazdasági ügyeit is intézte mellette. Az ő idejére esett az új lelkész megválasztásának gondja is, amiben a presbitérium és *Gáncs Péter* püspök segítő együttműködését és támogatását élvezte.

Grendorf Péter lelkész kezdeti működésétől az egyre romló egyházi épületegyüttes halasztást nem tűrő javításai is sorra jelentkeztek...

Gaál Jánosné Gyöngyi körültekintő figyelemmel, mindenki irányába kedvesen, ugyanakkor határozottan tartotta kézben a gyülekezet szerzteágazó ügyeit. Mindközben példásan helytállt családjában is. Visszatekintve az imádságot említi, ami természetes és megszokott része volt a csöngei családi életnek, ami később talán megfáradt és megfakult a mindennapokban, de a rászakadt megpróbáltatásokban újra erőt adó segítségforrássá vált, és újra megelevenítette.

Megköszönjük eddig végzett gyülekezeti szolgálatukat. Hálát adunk az Úristennek szolgálatukért. Kérjük őket, hogy imádkozzanak a gyülekezet és mindannyiunk épüléséért. Imádkozzunk mi is értük. Meg azért is, hogy ki-ki megtalálja azt a szolgálatot, amit neki kell elvégeznie.

Dr. Reuss András

Új tisztségviselők bemutatása

2020. február 16-án közgyűlés keretében időközi tisztújítást tartottunk.

Az alábbiakban olvashatjuk az új tisztségviselők bemutatkozását

Prof. dr. Csermely Péter – felügyelő

Apai ágon sok generációra visszamenő evangélikus (kántor-tanító és presbiter) család tagja. Az angyalföldi gyülekezetben keresztelték, majd később itt is konfirmált. 40 éve zuglói lakos. Biokémikus, a Semmelweis Egyetem professzora, akadémikus. Kutatási területe a komplex rendszerek adaptációjával és a hálózatokkal kapcsolatos. 1995 óta számos tehetség gondozó mozgalmat indított el. 2006-tól tíz éven át a Nemzeti Tehetségsegítő Tanács alapító elnöke, 2012 és 2020 között az Európai Tehetségsegítő Tanács elnöke. Több mint három éve minden nap legalább egy órát imabeszélgetésre fordít. 2017 karácsonya óta a hit kérdéseivel foglalkozó blog-ot indított (<http://csermelyblog.hu>). 2018 óta a gyülekezet presbitere, az imakör és az ifikör működésében vesz részt. 2019 óta az Evangélikus Hittudományi Egyetem lelkész szakirányú teológus hallgatója.

Dr. Győri Zsuzsanna – másodfelügyelő

Közgazdász, a Budapesti Gazdasági Egyetem egyetemi docense. Kutatási területei között szerepel a vállalati társadalmi felelősségvállalás, a felsőoktatás fenntarthatósága, valamint a fogyatékkal élő vállalkozók helyzete. Bár anyai ágon református családból származik, gyermekkorában nem kapott vallásos nevelést. Hitre jutásában nagy szerepe volt későbbi férjének, *Nyerges-Bognár Attilának*, akit a gimnáziumban ismert meg. Ő vitte el a dunakeszi evangélikus ifjúság közösségébe. 19 éves volt, mikor Mónus László megkeresztelte. Férjével 2012 karácsonya óta az gyülekezet tagjai, három gyermekük van: *Barnus, Dani és Sára*. 2018 óta presbiter gyülekezetünkben, a gyermekbiblikör egyik vezetője, ezen kívül a gazdasági ügyek összefogásáért felelős.

Károlyfalvi Zsolt – másodfelügyelő

Orosházán született, ahol az evangélikus gyülekezet közössége meghatározó hatást gyakorolt gyermek és ifjúkorára. 1991-ben konfirmált, ezt követően az orosházi gyülekezet aktív tagjává vált, tíz évig a gyülekezet presbitere volt. Elsősorban zenei szolgálattal bízták meg. Több darabban is énekelt, amivel aztán járták az ország evangélikus gyülekezeteit. Maga is írt evangéliumi témája „rock-oratóriumot”. 2001-ben a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán, testnevelés-rekreáció szakos tanári oklevelet szerzett. Az Evangélikus Hittudományi Egyetemen a tanulmányait 2002-ben kezdte meg teológus-lelkész szakon. Egyetemi tanulmányai alatt nevelőtanárként a MEE Budapesti Kollégiumában dolgozott. 2014-ben kapcsolódott be az angyalföldi gyülekezet életébe. 2019-ig az Evangélikus Középföldi Kollégium igazgatója, jelenleg sportoktatóként dolgozik.

Laász Piroska – pénztáros

Budapesten született, az angyalföldi templomban keresztelték 11 éves korában, később konfirmált, járt hittanra és ifjusági közösségbe. Gyógyszerkutatóval foglalkozik, mint könyvelő közép fokú, mint informatikus könyvtáros főiskolai végzettséget szerzett. 2013 óta a baba-mama kör rendszeres látogatója, két fiú édesanyja (Péter 6, Mihály 3). Gyermekai is az angyalföldi templomban részesültek a keresztesség szentségében.

Dr. László Virgil – presbiter

A debreceni evangélikus gyülekezetben keresztelték és konfirmált. 1998-ban érettségizett a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában. 1998 és 2003 között a vizafogói Luther Otthon lakója. Az ELTE-n jogász, a columbusi Trinity Lutheran Seminary-n teológusi, az Evangélikus Hittudományi Egyetemen teológus-lelkészi diplomát szerzett. Fabiny Tamás püspök 2012-ben szentelte lelkésszé. Gyülekezeti gyakorlatát a Budavári Evangélikus Egyházközségben végezte. Dolgozott a MEE Budapesti Kollégiumában, egyházunk Országos Irodájának Ökumenikus- és Külügyi Osztályán, valamint az Északi Püspöki Hivatalban. 2015 óta az Evangélikus Hittudományi Egyetem Újszövetségi Tanszékének főállású oktatója, adjunktus. Egyházunk zsinatának nyolc éve tagja. Felesége, dr. Lászlóné dr. Agod Anett, szintén jogász és lelkész, gyermekeik Mária Szófia (5 éves) és Julianna Éva (1,5 éves).

Nyerges-Bognár Attila – presbiter

Informatikus, egy bank üzleti intelligencia osztályán senior fejlesztő. Fiatal korában a dunakeszi evangélikus gyülekezet aktív tagja - itt is keresztelték és itt konfirmált - majd később ifjusági presbitere volt. A kerületbe költözése óta a gyülekezet tagja, a gyülekezet megújult honlapjának fejlesztője és adminisztrátora. A XIII. kerületi Német Nemzetiségi Önkormányzat képviselője. Három gyermek (Barnus, Dani és Sára) édesapja.

2020. március 15-én, vasárnap, ünnepi istentisztelet keretében beiktattuk gyülekezetünk megválasztott felügyelőjét, másodfelügyelőit és pénztárosát, valamint az egyik megválasztott új presbitert.

A megválasztott másik presbiter beiktatását és a megválasztott tiszteletbeli presbiterek köszöntését később tesszük meg.

Interjú az elnökség új tagjaival

*A közgyűlésre készített bemutatkozások közzlése mellett szerettük volna személyes hangvétélű beszélgetésben is bemutatni az újonnan beiktatott felügyelőt és másodfelügyelőket a gyülekezet tagjainak. Az alábbiakban személyes élményeikről, az újonnan elvállalt tisztséggel kapcsolatos terveikről kérdeztük **Csermely Pétert, Győri Zsuzsannát és Károlyfalvi Zsoltot.***

-Mit jelent az, hogy a gyülekezet vezetősége?

Csermely Péter: Az evangélikus egyház törvényei szerint az egyházközség elnöksége a lelkészből és a felügyelőből áll. A felügyelőt a másodfelügyelő(k) segíti(k) munkájában. Gyülekezetünkben a vezetőséget a lelkészek, a felügyelő és a két másodfelügyelő alkotják. A felügyelő a világi vezető; a lelkész -- illetve nálunk lelkész-házaspár – pedig a lelki vezető.

-Miről hoztok döntéseket?

Győri Zsuzsanna: Döntési hatásköre a presbitériumnak van, mi inkább előkészítjük a döntéseket.

Péter: Most lesz a költségvetés meg a zárszámadás elfogadása például, ezt elő kellett készítenünk. Illetve a presbitériumi döntésekből fakadó feladatokat beszéljük meg. Ilyen presbitériumi döntés volt a tavalyi pályázat, de ami konkrét feladatokat ezzel végezni kell, azt a március 19-i ülésen szavazta meg a presbitérium.

Zsuzsi: Vannak tehát presbitériumi ülést előkészítő funkciók és presbitériumi döntést követő funkciók. Például beszélgettünk a potenciális kántorunkkal; megbeszéljük, hogyan vehetne részt a gyülekezet életében. De a végleges döntést nem mi hozzuk.

-Milyen pályázatról beszéltetek az előbb?

Péter: Valójában két pályázatról van szó. Tavaly jelentős támogatást kaptunk, amit azt jelenti, hogy 15 millió forintot a Magyarországi Evangélikus Egyháztól és 70 ezer eurót a bajor egyháztól. Ez a két forrás együtt körülbelül 37 millió forint, amit okosan kell felhasználni.

-Ki végzi a praktikus dolgokat a gyülekezetben?

Péter: Sokan segítenek. Egyik testvérünk az oltárterítőket cseréli és mossa az egyházi év rendjének megfelelően. Más testvéreink az offertóriummal kapcsolatos feladatokat végzik. A fiatalabbak takarítást vagy a kert rendbetételét szervezik. És még sokat lehetne sorolni.

-Honnan lehet ezekről tudni? Ha én mondjuk rájövök, hogy szeretnék valaminek segíteni, akkor annak mi a módja?

Péter: Bátran keresse meg valamelyikünket személyesen vagy e-mailben (pl. az én e-mail címem: csermelynet@gmail.com), ez a legegyszerűbb módja. Feladat bőven lesz a felújítás miatt, amibe be lehet kapcsolódni. Év végére be kell fejezni a felújítást, tehát áprilisban már ki kell rámolni a termeket. A templomi pincében is lomtalanítani kell. Nagy szerencsénk van, mert templomépítő lelkészünk, Rimár Jenő unokája, Kovács Jenő a gyülekezetünk tagja, és ő építési szakember. Emiatt nemcsak lelkesedéssel és elköteleződéssel, hanem szakmai hozzáértéssel is tudja segíteni a munkát. Már felmérte az épületet, és tárgyalt a lehetséges projektmenedzserrel is. Ő egy hihetetlen érték és segítség lesz a felújítás során. Az egy igazi gyönyörűség, hogy Urunk idevezette őt pont az előtt, amikor szükség lett rá.

-Hogyan osztjátok el a feladatokat?

Zsuzsi: A gazdasági ügyek viteléért leszek felelős. Ha Gyöngyi néni – Gaál Jánosné, korábbi felügyelőnk, jelenlegi tiszteletbeli presbiterünk – színvonalán tudom vinni, akkor elégedett leszek.

Károlyfalvi Zsolt: Én végzem a pályázatokkal összefüggő beruházások során felmerülő kérdéseket, vagyis a tényleges megvalósulással összefüggő feladatokat. Ide tartozik a kapcsolattartás, a koordináció.

-Hogyan éltétek meg, amikor az előző tisztviselők lemondtak?

Zsolt: Volt egy átfutása, tehát ha nem is ilyen gyors váltásra készülve, de lehetett valamennyire tudni. Maga a valóság mindig terhesebb, de lehetett rá számítani.

Nyilván nehéz a váltás, de megvan az előnye, hogy élére állítja a helyzetet. Jobban elgondolkozásra készítette az embereket, hogy mit vállalnak, hogyan vegyenek részt ebben.

Zsuzsi: Még most is kapunk segítséget a korábbi tisztségviselőktől. Én azért eleinte kétségbe voltam esve. Úgy éreztem, hogy „most mi lesz”. Péter pásztor segített sokat, amikor mondta, hogy most már minden annyira rossz, hogy ő már bizakodó. Jöttek sorban, hogy nincs felügyelő, nincs másodfelügyelő, nincs pénztáros, nincs kántor. Mondta, hogy a sorban az következne, hogy nincs lelkész sem, de erre „csakazértsem” kerül sor! Engem ez a gondolat felrázott, hogy most már annyira rossz, hogy kezddhetünk bizakodni.

Milyen gyülekezeti csoportokban veszel részt? Milyen élményeid vannak ezzel kapcsolatban?

Zsuzsi: Ami a legmeghatározóbb, legrendszeresebb, az a gyermekbibliakörben végzett munka. Tavaly még csak az ovisokkal voltam havonta egyszer, de idén már kétszer cseréltünk Melindával, így jobban megismertem a kisiskolás gyerekeket is. Nagyon szeretem, amikor a csilingelésre elkezdek vonulni a sok gyerek és utána lent is olyan jó velük lenni: csodálatos őket nézni, nem csak az anyémekeket, hanem a többit is látni mosolyogni, együtt lenni, hétről-hétre nőni, okosodni, fejlődni a hitben. Olyanokat tudnak kérdezni, mondani, alkotni... Azt is jó hallgatni, ahogy a nem is olyan régen még ovisok már gyönyörűen olvasnak a Bibliából. Talán furcsán hangzik, de én sokáig tartottam a gyerekektől: azt gondoltam, nem tudok jól szólni hozzájuk. Ez az érzés elmúlt. Persze az alapot az adja, hogy Melinda nagyon gondosan és kreatívan előkészíti ezeket az alkalmakat. Számomra ez azért fontos különösen, mert nekem soha nem volt hittanórám: gimnáziumban kezdtem foglalkozni a hittel, 19 évesen kereszteltek meg.

Zsolt, a gyülekezetben bekapcsolódtál az ifi csoport életébe. Hogyan alakul a csoport?

Zsolt: Az ifi csoport működésének egyik lényege a konfirmáció után levő fiatalok további erősítése, segítő jellegű – a gyülekezetben folyó életük – kísérése. Ez a vasárnapi Istentisztelet keretén belül valósul meg, formailag pedig az igehirdetés ideje alatt egy külön helyiségben, beszélgetősebb, de mindenképpen az ige központi jellegével. Tartalmas és fontos alkalmak ezek, amelyek így az életkori sajátosságokra is tekintettel vannak, lehetőséget adva a párbeszédre is, de nem erőltetve azt. Hárman koordináljuk ezeket egy kis érdeklődő csapatnak, akiknek nagyon jó meglátásaik és kérdéseik vannak. Számomra tartalmas élmény, hogy a saját emlékeim is előjönnek ezeken az alkalmakon és visszaemlékszem a régi, hasonló életkoromban megfogalmazódott hasonló meglátásokra, az azóta letisztultabb képet pedig igyekszem befogadható módon, egyfajta tapasztalatként is továbbadni.

Hogyan gondoltok az úrvacsora évéről? Hogyan tud ebben részt venni a gyülekezet?

Zsuzsi: Ez ebben a helyzetben, amikor istentiszteletet sem tarthatunk, nehéz kérdés. Engem mindig meghat, csodálattal tölt el az úrvacsora misztériuma.

A bűnbocsánat számomra Krisztus testének és véreinek vételekor érezhető igazán. Szeretem nézni az arcokat, ahogy visszafelé jönnek az emberek a helyükre. Ezt a hitet, örömet kellene minél tovább megőriznünk, sugároznunk a gyülekezeten belül és azon kívül is.

Zsolt: Nagyon jó iránynak tartom az egyezőségek és azonos célok közös szemléletét, illetve a lehetőségek szerinti, a jó rendet is figyelő gyakorlatát. Főként, hogy ez az egyértelműen ajándékként megjelenő esemény, amely nem csak az ember-ember kapcsolatot, hanem az Isten-ember kapcsolatot is közösségbe helyezi, ez igazán egy műstérium, amely elrejtett a tökéletesen megfogalmazott emberi válszok előtt.

Péter: Igen örülök annak, hogy az úrvacsora ilyen központi kérdés lett egyházunk idei esztendejében. Kívánom minden gyülekezeti testvéremnek, hogy élje meg a Jézussal való teljes közösség csodálatos misztériumát az úrvacsorában is! Ízleljük meg az Urat, hogy milyen jó!

A beszélgetést Kristóf Ibolya és Lencsés Ákos jegyezte le. Az interjú lényegesen hosszabb változata elérhető gyülekezetünk honlapján a Médiatár / Angyalföldi Örömhír menüpontban.

Közbenjáró imádság rendkívüli időben

Genf – A Lutheránus Világszövetség
az alábbi imádságot osztotta meg tagegyházaival

Most, amikor a társas érintkezést korlátozni kényszerülünk és így Krisztus testének tagjai nem találkozhatnak egymással, a Szentlélek által gyűlünk össze ott, ahol éppen vagyunk – házaikban, lakásaikban, szobáikban. Hozzád kiáltunk, Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Adj bátorságot és bölcsességet az országok vezetőinek és a hatóságoknak, hogy be tudják tartani azokat a közegészségügyi intézkedéseket, amelyek mindenki jólétét szolgálják és minél határozottabb erőfeszítést tudjanak tenni a mindenkit érintő vírus terjedésének megállítására érdekében. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Add a szeretetet és az önuralom lelkét egyháznak, hogy betartsa a rendelkezéseket és a korlátozásokat mindannyiunk jóléte érdekében. Erősítsd meg egyházad tanúságtételét, hogy példát mutathassunk az együtt érző önmérsékletben. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Istenünk, légy irgalmas hozzánk! Gyógyítsd a betegeket, erősítsd az időseket és gyengéket, őrizd meg mindenkit az új típusú koronavírus terjedésétől. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk hallgass meg minket!

Istenünk, légy irgalmas hozzánk! Légy az egészségügyi dolgozók támasza és védelmezője, vigyázz mindazokra, akik a betegeket segítik és nagy fertőzési kockázatnak vannak kitéve. Különösen is eléd visszük a menekülteket és a róluk gondoskodókat. Erősítsd mindazokat a szervezeteket, amelyek a közegészségügy területén tevékenykednek. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Istenünk, légy irgalmas hozzánk. Vigasztald és emeld fel mindazokat, akik egyedül vannak, akik el vannak szigetelve, akiken erőt vett a magány és a szorongás. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Istenünk, köszöred az egész emberiségen és teremtett világodon. Hallgass meg imádságunkat, amelyet külön is eléd viszünk hangosan vagy szívünk csendjében kimondva: Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Töltsd be mindannyiunk szívét a Te kegyelmedbe vetett bizalommal, amely megszabadít és közösséggé formál bennünket a Te fiad, Jézus Krisztus teste által. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Küldd el Szentlelkedet. Újítsd meg egyházadat az imádságban és a felebarát iránti szolidaritásban. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Kegyelmedbe ajánljuk az elhunytakat és azokat, akik a mai napon távoznak közülünk. Hozzád kiáltunk Istenünk,

Urunk, hallgass meg minket!

Te azt mondtad, hogy minden napon velünk leszel. Ezért nagy irgalmadban és feltétel nélküli ígéretedben bízva tesszük eléd imádságunkat.

Ámen.

Forrás: evangelikus.hu, fordítás: Balicza Klára

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.
Ezen digitális verzió terveink szerint kibővített, aktualizált formában augusztusban megjelenhet már nyomtatott formában is.

A szerkesztőbizottság tagjai: Csermely Péter, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda, Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com

Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +3620-770-3122,

melinda.grendorf@gmail.com